

200706164/1.

Datum uitspraak: 19 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/62411 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 31 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 april 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder gelijktijdige wijziging van de aan die vergunning verbonden beperking afgewezen.

Bij besluit van 24 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 juli 2007, verzonden op 3 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

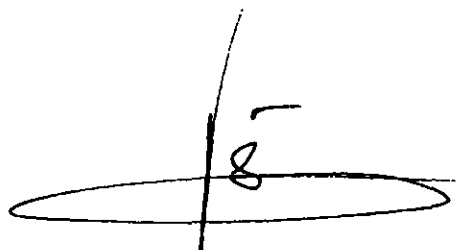
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 oktober 2007

422.

Verzonden: 19 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 06/62411 (beroep)
AWB 06/62414 (voorlopige voorziening)

V-nr:

inzake: geboren op van Angolese nationaliteit,
wonende te eiser/verzoeker, hierna: eiser,
gemachtigde: mr. K. Ross, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. Hofland, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 6 april 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 16 november 2004 tot wijziging van de hem verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (hierna: amv)" in "voortgezet verblijf", onder gelijktijdige verlenging van de geldigheidsduur, afgewezen. Het daartegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 24 november 2006 ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiser na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiser Nederland uit eigen beweging binnen vier weken moet verlaten.

2. Op 21 december 2006 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser ontvangen. Volgens het besluit schort het beroep de rechtsgevolgen niet op. Bij brief van 21 december 2006 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 juli 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

4. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna: de rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van het volgende.

Bij besluit van 26 september 2002 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 23 januari 2002 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Bij hetzelfde besluit is eiser

AWB 06/62411 en AWB 06/62414

2

in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 onder de beperking "verblijf als amv". Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 23 januari 2002 en is verlengd tot 18 november 2004, de dag waarop eiser achttien jaar is geworden.

Tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij uitspraak van 28 januari 2005 (AWB 02/81033) heeft deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, het beroep ongegrond verklaard, waarmee de afwijzing van eisers asielaanvraag onherroepelijk is geworden.

III. OVERWEGINGEN

Ten aanzien van het beroep:

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, de rechterlijke toets kan doorstaan.

2.1. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

2.2. Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend of een voorschrift dat aan de verblijfsvergunning is verbonden.

2.3. Ingevolge artikel 3.52 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 kan, in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 van het Vb 2000, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

3. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiser niet voldoet aan het bepaalde in artikel 3.51 van het Vb 2000, nu hij niet drie jaar in Nederland heeft verbleven als houder van een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als amv". Eiser meent echter dat hem wegens bijzondere individuele omstandigheden op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000 voortgezet verblijf dient te worden toegestaan. Daarbij heeft hij gewezen op zijn integratie in de Nederlandse samenleving, de door hem gevolgde opleiding tot automonteur, de stage die hij in dat kader heeft gevolgd en zijn Nederlandse vriendenkring. Tevens meent eiser dat de weigering hem hier te lande voortgezet verblijf toe te staan een schending betekent van het familie- en gezinsleven dat hij uitoefent met zijn Nederlandse vriendin en haar dochtertje.

4.1. Verweerder heeft zich - voor zover hier van belang - in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat niet is gebleken dat van eiser wegens bijzondere individuele omstandigheden niet kan worden gevergd om Nederland te verlaten, zodat er geen aanleiding bestaat om hem op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000 in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning. De situatie van eiser verschilt niet van een groot aantal van zijn landgenoten aan wie evenmin om de redenen als door eiser aangevoerd verblijf wordt toegestaan. Niet (nader) geconcretiseerd is wat anders en (positief) afwijkend is aan de situatie van eiser. Voor zover de situatie voor eiser in het land van herkomst minder gunstig is dan in Nederland, is dat geen reden om voortgezet verblijf toe te staan.

4.2. Eiser heeft hiertegen in beroep aangevoerd dat verweerder in het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd waarom eiser niet vanwege de door hem aangevoerde bijzondere individuele

omstandigheden in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000. Uit het bestreden besluit blijkt niet van een op deze zaak toegespitste motivering en blijkt evenmin welke waarde verweerder heeft toegekend aan de door eiser aangevoerde omstandigheden. Verweerder heeft ten onrechte volstaan met de gehanteerde algemene afwijzingsgrond dat eiser niet verschilt van een groot aantal van zijn landgenoten. Eiser verwijst ter onderbouwing van zijn standpunt naar een overgelegde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Dordrecht, van 2 mei 2006 (AWB 05/23779).

4.3. De rechtbank stelt vast dat uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder de door eiser naar voren gebrachte omstandigheden heeft betrokken bij de beoordeling van de vraag of eiser wegens bijzondere individuele omstandigheden voortgezet verblijf dient te worden toegestaan en dat verweerder deze omstandigheden daarvoor kennelijk onvoldoende heeft bevonden. Dat verweerder daarbij niet ten aanzien van elk van de aangevoerde omstandigheden uitdrukkelijk heeft aangegeven welk gewicht daaraan bij de afweging is toegekend, maakt het besluit naar het oordeel van de rechtbank niet onvoldoende gemotiveerd. Verweerder heeft de aangevoerde omstandigheden in redelijkheid niet voldoende bijzonder hoeven achten om eiser voortgezet verblijf toe te staan op de genoemde grond. Daarbij heeft verweerder van doorslaggevend belang mogen achten dat de situatie van eiser niet kan worden aangemerkt als uitzonderlijk, nu niet is gebleken dat hij in zijn situatie wezenlijk verschilt van zijn landgenoten (de rechtbank begrijpt: anderen aan wie korter dan drie jaar verblijf hier te lande als amv is toegestaan tot het bereiken van de meerderjarigheid).

5.1. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit voorts op het standpunt gesteld dat de weigering om eiser voortgezet verblijf hier te lande toe te staan geen schending betekent van het bepaalde in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), omdat in het onderhavige geval geen sprake is van familie- of gezinsleven als bedoeld in dat artikel. Daartoe heeft verweerder van belang geacht dat van samenwoning tussen eiser en zijn Nederlandse vriendin en haar dochtertje geen sprake is en dat evenmin sprake is van andere factoren die wijzen op een zodanige standvastige relatie dat sprake is van familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

5.2. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat hij weliswaar niet samenwoont met zijn vriendin en haar dochtertje, maar dat er wel degelijk sprake is van familie- en gezinsleven tussen hen. Verweerder is op geen enkele wijze gemotiveerd ingegaan op hetgeen eiser onder meer tijdens de hoorzitting naar voren heeft gebracht over de band tussen hem en zijn vriendin en haar dochtertje. Zo heeft eiser onder meer aangevoerd dat eiser niet met zijn vriendin en haar dochtertje samenwoont omdat hij haar niet de lasten wil laten dragen van het feit dat hij geen verblijfsvergunning meer heeft. Zij zien elkaar tot drie keer per week. Verder draagt eiser deels de zorg over het dochtertje van zijn vriendin. Verweerder heeft derhalve onvoldoende gemotiveerd waarom de weigering eiser voortgezet verblijf hier te lande toe te staan geen schending van artikel 8 van het EVRM oplevert.

5.3. De rechtbank overweegt dat bij relaties tussen personen die zijn aan te merken als beschermenswaardig familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM veelal sprake zal zijn van samenwoning. Niet in geschil is dat daarvan in het onderhavige geval geen sprake is. Dat neemt evenwel niet weg dat onder omstandigheden, ook zonder dat sprake is van samenwoning, sprake kan zijn van familie- of gezinsleven in de bedoelde zin, zoals verweerder ter zitting ook heeft bevestigd. Daarbij valt onder meer te denken aan een ouder-kindrelatie. Vast staat dat eiser niet de biologische vader is van het kind van zijn vriendin en dat hij het kind niet heeft erkend. In een dergelijk geval zijn, evenals bij partners die niet samenwonen, zoals eiser en zijn vriendin, bijkomende omstandigheden vereist waaruit blijkt dat sprake is van een zodanige relatie die op een dusdanige wijze wordt ingevuld dat geconcludeerd kan worden dat sprake is van (beschermenswaardig) familie- of gezinsleven. Daarvan is, zoals in het bestreden besluit ook is overwogen, in het onderhavige geval onvoldoende gebleken. Voor zover eiser heeft betoogd dat in de frequentie van het contact tussen hem en zijn vriendin met haar dochtertje, of in de zorgtaak die hij op zich heeft genomen met betrekking tot het dochtertje van zijn vriendin, grond moet worden

gevonden om familie- of gezinsleven aan te nemen, volgt de rechtbank dit niet. In hetgeen namens eiser is betoogd en in hetgeen door hemzelf tijdens de hoorzitting en de behandeling ter zitting bij de rechtbank is verklaard, is de gestelde band onvoldoende uit de verf gekomen. Er is dan ook geen aanleiding voor de slotsom dat sprake is van familie- en gezinsleven in vorenbedoelde zin tussen eiser, zijn vriendin en haar dochtertje.

6. ~~Het vorenstaande leidt tot het oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat de feiten en omstandigheden die eiser aan de onderhavige aanvraag ten grondslag heeft gelegd geen reden vormen om hem de gevraagde verblijfsvergunning in verband met voortgezet verblijf te verlenen. Het bestreden besluit kan derhalve de rechterlijke toets doorstaan. Daarom zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.~~

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening:

7. Aan de orde is verder de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

8. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening:

9. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

IV. BESLISSING

De rechtbank

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 06/62411:

-
- verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 06/62414:

- wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan op 31 juli 2007 door mr. K. Mans, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. S. Slijkhuis, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 03 AUG. 2007

Conc.: SaS
Coll: HK
D: C

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
T.a.v.: hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Fax: 070- 365 13 80

Amsterdam, 28 augustus 2007

Betreft : / Hoger beroep
Ons kenmerk : 00601854/RO/ro
Uw kenmerk :

Edelachtbare heer, vrouwe,

Appellant:
Geboortedatum:
Nationaliteit: Angolese

RAAD VAN STATE	
INGESIJDIGD	
4470-C	
28 AUG 2007	
ZAAKNR. 200706164	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr. K. Ross verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 06/ 62411 en 06/ 62414, d.d. 31 juli 2007, verzonden op 3 augustus 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met overweging 4.3 van de rechtbank dat " De rechtbank stelt vast dat uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder de door elser naar voren gebrachte omstandigheden heeft betrokken bij de beoordeling van de vraag of eiser wegens bijzondere individuele omstandigheden voortgezet verblijf dient te worden toegestaan en dat verweerder deze omstandigheden kennelijk onvoldoende heeft bevonden. Dat verweerder daarbij niet ten aanzien van elk van de aangevoerde omstandigheden uitdrukkelijk heeft aangegeven welk gewicht daaraan bij de afweging is toegekend, maakt het besluit naar het oordeel van de rechtbank niet onvoldoende gemotiveerd. Verweerder heeft de aangevoerde omstandigheden in redelijkheid niet voldoende bijzonder hoeven achten om eiser voortgezet verblijf toe te staan op de genoemde grond. Daarbij heeft verweerder van

Stichting Dordengelden RSW Advocaten rekeningnummer 504240749

Wij aanvaarden geen aansprakelijkheid voorzover onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering geen dekking zou bieden.

doorslaggevens belang mogen achten dat de situatie van elser niet kan worden aangemerkt als uitzonderlijk, nu niet is gebleken dat hij in zijn situatie wezenlijk verschilt van zijn landgenoten (de rechtbank begrijpt: anderen aan wie korter dan drie jaar verblijf hier te lande als amv is toegestaan tot het bereiken van de meerderjarigheid)".

Gronden waarop appellante zich met het voorgaande niet kan verenigen:

Appellant stelt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder bij haar beoordeling niet ten aanzien van elk van de aangevoerde omstandigheden uitdrukkelijk heeft aangegeven welk gewicht daaraan bij de afweging is toegekend niet maakt dat het besluit niet onvoldoende is gemotiveerd. Appellant stelt dat er sprake is van een vraag welke beoordeling behoeft in het kader van de rechtseenheid, rechtsgelijkheid en rechtsontwikkeling, onder verwijzing naar de door appellant in zijn aanvullende gronden beroep d.d. 16 januari 2007 (productie 2) genoemde uitspraak van de rechtbank Utrecht d.d. 2 mei 2006 (AWB 05/ 23779 (productie 3)).

In deze uitspraak heeft de rechtbank geoordeeld dat "wat betreft de wijze waarop verweerder in bezwaar aan artikel 3.52 Vb heeft getoets stelt de rechtbank vast dat er geen sprake is geweest van een individuele toets van de door eiser aangevoerde omstandigheden. Verweerder heeft volstaan met de stelling dat eiser zich in dezelfde positie bevindt als vele landgenoten van wie de aanvraag tot verlenging ook wordt afgewezen. Verweerder heeft niet benoemd welke omstandigheden bij dit oordeel van doorslaggevende aard zijn geweest. Tijdens de zitting heeft verweerder verwezen de algemene bewoordingen in de beslissing op bezwaar. Verweerder heeft dan ook de Individuele omstandigheden van eiser onvoldoende meegewogen bij de beoordeling of eiser ingevolge artikel 3.52 Vb in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning".

Appellant stelt dat de rechtbank bij de beoordeling van de motivering door verweerder van de individuele omstandigheden op een gelijke wijze had moeten oordelen als de rechtbank Utrecht nu er sprake is van een vergelijkbare zaak. Nu de rechtbank dit heeft nagelaten is er sprake van rechtsongelijkheid en strijd met de rechtszekerheid en rechtseenheid.

Grief II

Appellant kan zich niet verenigen met overweging 5.3. van de rechtbank dat "voor zover eiser heeft betoogd dat in de frequentie van het contact tussen hem en zijn vriendin en haar dochtertje, of in de zorgtaak die hij op zich heeft genomen met betrekking tot het dochtertje van zijn vriendin, grond moet worden gevonden op familie- of gezinsleven aan te nemen, volgt de rechtbank niet. In hetgeen namens eiser is betoogd en in hetgeen door hemzelf tijdens de hoorzitting en de behandeling ter zitting bij de rechtbank is verklaard, is de gestelde band onvoldoende uit de verf gekomen. Er is dan ook geen aanleiding voor de slotsom dat sprake is van familie- en gezinsleven in vorenbedoelde zin tussen eiser, zijn vriendin en haar dochtertje".

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

De rechtbank gaat hierbij voorbij aan hetgeen appellant heeft aangevoerd tijdens de hoorzitting en de behandeling ter zitting met betrekking tot de intensiteit van de band tussen appellant en zijn vriendin en het dochtertje van zijn vriendin, nu de rechtbank stelt dat de band onvoldoende uit de verf is gekomen.

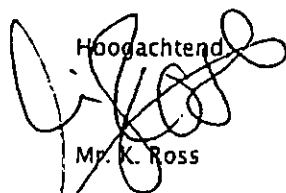

Nu de rechtbank de verklaringen van eiser niet volledig heeft betrokken bij de beoordeling is er sprake van een uitspraak welke in strijd is met artikel 8:69, lid 1 Awb waarin is bepaald dat de rechtbank uitspraak doet op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken en het verhandelde tijdens vooronderzoek en onderzoek ter zitting.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Minister te veroordelen in de proceskosten.

Een kopie van dit schrijven zond ik heden aan verweerder.

Hoogachtend
Mr. K. Ross
Bijlagen: 3